

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/167/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200248
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5322200248.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Erika Vargu a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu - Groupama Biztosító Zrt., č. registrácie (IČO): 01-10-041071, Erzsébet királyné útja 1/C, 114 6 Budapešť, konajúci na území SR prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby - Groupama poisťovňa, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 47236060, v zastúpení právne - Accent Legal s.r.o., Jakubovo námestie 9, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 47251476, proti žalovanému - K. C., nar. XX.X.XXXX, bytom B. I. XXXX, XXX XX F., o zaplatenie 2.093,78 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Čadca č.k. 9C/8/2022-70 zo dňa 29. apríla 2022, čo do jeho časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Platobný rozkaz okresného súdu v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Platobný rozkaz okresného súdu v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.093,78 eur s príslušenstvom **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

Strany **n e m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca (sudkyňou) vydal platobný rozkaz, v ktorom uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 2.093,78 eur s príslušenstvom (presne vyšpecifikovaným úrokom z omeškania). Zároveň žalovanému uložil povinnosť v rovnakej lehote zaplatiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 62,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 247,01 eur.

2. Proti platobnému rozkazu čo do výroku o trovách konania uplatnil v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa v uvádzanej časti domáhal zmeny, v rámci nej uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť k rukám jeho právneho zástupcu trovy konania v celkovej výške 368,69 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 62,50 eur a z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby po 91,29 eur, 2 x režijný paušál 10,87 eur + 1x11,63 + DPH. Žalobca zdôraznil svoj 100% úspech s poukazom na to, že jeho návrhu o vydanie platobného rozkazu v celom rozsahu súd vyhovel, avšak uvedená miera jeho úspešnosti súdom nebola reflektovaná pri rozhodovaní vo výroku o trovách v platobnom rozkaze, keď mu bola priznaná náhrada trov len za 2 úkony právnej služby: za prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné podanie na súd, s odôvodnením, že predžalobná výzva nie je úkon, ktorý vznikol priamo v konaní a Vyhláška č. 655/2004 Z.z. ktorá uvádza predžalobnú výzvu ako úkon, za ktorý patrí právnomu zástupcovi odmena, má ako podzákonný právny predpis nižšiu právnu silu ako zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok), v zmysle ktorého súd o trovách konania rozhodol. Žalobca zotrváva na uplatnenom nároku titulom trov právneho zastúpenia na náhradu trov konania za 3 úkony právnej služby, medzi ktoré zaradil : prevzatie a prípravu zastúpenia, jedenkrát predžalobnú výzvu, písomné podanie na súd. Zdôraznil, že jeho právny zástupca zaslal žalovanému celkom dve

predžalobné výzvy a to dňa 2.7.2021 a dňa 4.10.2021, tie spolu s potvrdením o ich zaslaní tvoria prílohu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 31.1.2022. Dôvodnosť nároku aj za úkon právnej služby - jedenkrát „predžalobná výzva“ obhajuje žalobca/odvolateľ právne ust. § 13a ods.1 písm. d) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a aj závermi uznesenia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/28/2021 zo dňa 29.4.2021, podľa neho aplikovateľné i v tejto súdnej veci.

3. Strana žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“), po zistení, že odvolanie podala oprávnená strana, vecný prieskum vykonal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP), z ktorého titulu zostáva nedotknutá odvolaním nenapadnutá časť platobného rozkazu, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.093,78 eur s príslušenstvom a v preskúmvanej časti o trovách konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP á contrario), napadnutý platobný rozkaz potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. K otázke prípustnosti odvolania krajský súd uvádza, že v zmysle § 265 ods. 1 veta druhá CSP sa výrok o trovách konania platobného rozkazu považuje za uznesenie. Nadväzne z § 357 písm. m/ CSP vyplýva oprávnenie predmetnú časť platobného rozkazu napadnúť odvolaním, pričom v dotknutom prípade (v podstate výnimočne) je súd povinný rozhodovať nielen o rozsahu nároku na náhradu trov konania, ale súčasne tiež o konkrétnej výške.

6. K rozhodnutiu odvolacieho súdu v obdobnej veci, z ktorej citoval odvolateľ v odvolaní je nutné uviesť, že v ňom vyslovené závery nie sú pre súd konajúci v prejednávacom prípade záväzné (§ 193, eventuálne § 391 ods. 2, § 455 CSP). Zároveň tieto rozhodnutia nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2, ods. 2 CSP na rozdiel od dotknutých pre konajúce súdy nezáväzných rozhodnutí.

7. Krajský súd upriamuje pozornosť na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 642/2021 z 30.11.2021 (nižšie rozoberaný určujúci záver už bol - minimálne rámcovo Ústavným súdom definovaný aj predtým napr. v náleze ÚS SR sp. zn. I.ÚS 207/2019 z 26.9.2019) týkajúce sa obdobných právnych súvislostí. Nielenže sa konajúci odvolací súd s úvahami a závermi v ňom vyslovenými stotožňuje, ale ide o rozhodnutie, ktorým je v zmysle § 193 CSP veta druhá viazaný.

8. V zmysle označeného uznesenia je žiaduce uviesť, že podľa Ústavného súdu tak zdôraznenie postavenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v hierarchii právnych predpisov, ako aj predovšetkým vysvetlenie, že ustanovenia vyhlášky neupravujú obsah procesných právnych vzťahov medzi sporovými stranami v civilnom sporovom konaní, ale obsah hmotnoprávnych vzťahov medzi klientom a advokátom (keďže vyhláška vykonáva ustanovenia zákonných predpisov o advokácii a nie Civilný sporový poriadok), nepotrebuje žiaden ďalší komentár. To znamená, že zdôrazňovanie odvolateľom aktuálneho znenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z., osobitne § 13a ods. 1 písm. d/ dokonca na úkor určujúceho § 251 CSP je značne neopodstatnené.

9. Ako irelevantný Ústavný súd vyhodnotil aj argument odkazujúci na iné vyhláškou odmeňované úkony právnej služby, ktoré síce časovo predchádzajú začatie súdneho konania, no súd i napriek tomu výdavky na ne vynaložené považuje za súčasť trov súdneho konania; v prípade podania samotnej žaloby na súd a tomuto procesnému úkonu sporovej strany predchádzajúce prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom predstavujú úkony právnej služby, ktoré samé o sebe bezprostredne vedú k začatiu konania, a teda majú za následok vznik procesnoprávnych vzťahov.

10. Len pre úplnosť krajský súd dodáva, že v otázke prevzatia a prípravy zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, Ústavný súd SR poskytol aj širšiu úvahu a vysvetlenie týkajúce sa i eventuality zastupovania výlučne s cieľom poskytovania právnej pomoci v pripravovanom súdnom konaní, alebo zastupovania začatého v právnej veci s väčším časovým predstihom voči neskôr začatému konaniu v tej istej právnej veci; čo indikuje, že v momente ich realizácie neboli tieto úkony právnej služby motivované iniciovaním súdneho konania ktorého potreba vznikla až neskôr.

11. Odvolaním napadnutá časť rozhodovania súdu o trovách konania bola súčasťou platobného rozkazu a v zmysle § 265 CSP uvedená forma súdneho rozhodnutia neobsahuje odôvodnenie. V

danej súvislosti odvolací súd poznamenáva, že okresným súdom uvádzané odôvodnenie/argumentačné dôvody nepriznania náhrady trov konania za „predžalobnú výzvu“ v obsahovej časti poučenia platobného rozkazu, presahuje procesnoprávnou úpravou vymedzenú poučovaciu povinnosť súdu.

12. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobcom, ktorým je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné, krajský súd v preskúmvanej časti napadnutý platobný rozkaz potvrdil ako vecne správny.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodoval podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že strany nárok na ich náhradu nemajú. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nárok na náhradu jeho trov nevzniká, naproti tomu žalovanému žiadne trovy konania v súvislosti s odvolacím prieskumom, v podstate ani s vedeným odvolacím konaním nevznikli - § 251 CSP.

14. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e** je dovolanie prípustné.